

Kreativ lek blir festspill- KUNST

GLADBIKKJE: Tegneferdigheter ble ikke tatt med i betraktningen da deltakerne skulle tegne «sitt» dyr. Men noen klarte likevel å uttrykke seg med stor overbevisning.

– Bæhæhæhæ, mekrer Anne Kristine Borgund Johannessen og blir stanget over ende av en okse. Sånn kan det gå når du er på opptaksworkshop for Festspillene i Bergen.

**HANNE FARESTVEDT
ODD MEHUS (FOTO)**
hanne.farestvedt@bt.no

I fjor høst gikk Festspillene i Bergen ut og etterlyste studenter fra alle fagfelt til å utvikle et vannkunstprosjekt som skal presenteres på årets festival.

Torsdag kveld stilte 13 studenter fra Universitetet, Noroff, Arkitekthøgskolen, Norges kreative fagskole og Kunsthøgskolen i lokalene til The Hub på Bryggen, uten å ane hva kvelden ville bringe.

– Se på denne kvelden som et spill, og lek med den, sier kaos-pilot Silje Grastveit til studentene. The Hub-gründeren skal være rådgiver i en intens kreativ prosess som ligger foran en gruppe på fem som skal velges ut på grunnlag av kveldens oppgaver, samt individuelle intervjuer.

Blanke ark

Studentene deles i tre grupper. Foran dem ligger blanke ark og fargestifter. Tegn et dyr du identifiserer deg med og fortell gruppen hvorfor, lyder første oppgave.

– Jeg har tegnet en sjiraff fordi jeg er en som har overblikk, sier en.

– Jeg har tegnet en hund, men det ser mer ut som en katt. Kan-

skje jeg er litt av begge deler; tillitsfull og fredelig, sier en annen.

– Jeg har tegnet en sjøstjerne, fordi jeg ser alle fem deler av kroppen, hode, ben og armer som likeverdige, sier en tredje.

Intens vår

Etterpå må de ut på gulvet og være dyret de har tegnet. Det ules, brekes og mjaues i lokalet. Studentene ler, mens de knuffer rundt blant folk de aldri har møtt, men som kan bli deres nærmeste samarbeidspartnere de neste månedene.

Kommunikasjonssjef i Festspillene og observatør for anledningen, Silje Gripsrud, følger nøye med på dyrehagen på gulvet.

– Vi har ikke gjort noe lignende før i Festspillene. Vanligvis har vi en god formening om hva ting er, eller skal bli, før vi setter det på festspillprogrammet. Her vet verken vi eller de som skal skape kunstprosjektet hva resultatet skal bli. Det gjør det ekstra spennende og gøy. Utviklingsfasen blir en viktig del av selve prosjektet, sier Silje Gripsrud.

Etter at kvelden er over skal de 13 kandidatene reduseres til en gruppe på fem, som får realisere kunstprosjektet. De fem kan vente seg en travel vår,

GOD STEMNING: 13 studenter konkurrerer om å bli en av en gruppe på fem som får skape et kunstprosjekt for Festspillene i Bergen. Latteren satt

med en ideutviklingsfase som innebærer samlinger med foredragsholdere som klimaforsker Helge Drange, og de skal på forskjellige måter stimuleres til å åpne opp for ulike innganger til temaet vann. Allerede i slutten av februar skal prosjektbeskrivelsen være ferdig, og det skal være et prosjekt som må være gjennomførbart, både innenfor de økonomiske og tidsmessige rammene.

Studentene på gulvet har ikke mer enn tiden og veien.

Vann av müsliblanding

Kunstprosjektet handler om vann, og vann er kveldens hovedoppgave. Eller «mission impossible, kanskje», som Silje Grastveit sier. Av seks elementer som absolutt ikke har noe med vann å gjøre, skal de tre gruppene lage nettopp det. Vann. På bordet for-

fakta

Festspillenes vannkunst-prosjekt

- Vann, både fysisk og metaforisk, er en rød tråd i programmet for Festspillene 2013.
- Et tverrfaglig studentmiljø er invitert til å utvikle et vannkunstprosjekt som vil få en sentral plass under årets festival.
- På grunnlag av opptaksworkshopen som ble arrangert på The Hub denne uken, vil fem studenter håndplukkes til å utvikle og realisere prosjektet.
- Statoil, UiB og Festspillene har gitt en økonomisk ramme på ca. 175.000 kroner til vannkunsten som skal «avdukes» 25. mai.

an seg har de en pakke müsliblanding, en rull aluminiumsfolie, plastfolie, en taperull, to røde silkebånd, en liten turkis vase. De kan maks bruke fire av elementene i presentasjonen etterpå.

Vær så god, og sett i gang.

Gruppen som består av Benedicte Clementsen, Trine Gabrielsen, Fredrik Longva og Rūta Vaitukaitytė snur og vender på elementene, vrir og vender på mulighetene.

De utforsker den litt krappe lyden av rislende aluminiumsfolie, lager regndråper av små foliebitar, funderer på hvor fint det vil bli å knuse vasen til små, turkise bølger. Ruller ut begge folierullene til full lengde og lager opprørt hav.

Forløsningen kommer i det de finner ut at vasen kan være en konkylie. Derfra beveger pro-

bt.no/bergenpuls: Les mer om kulturnyheter, film, musikk, litteratur, spill, tv, scene og utstilling.

Dødsgøy

teater humor

Logen Teater
Hordaland teater
«Goodbye&farvel!»
Av: Brekling, Danmark og Dam
Instruert og adaptert til norsk:
Anders Valentinus Dam
Scenografi: Claus Helbo
og Anders Dam
Med: Espen Sandvik og
Åsmund Brede Eike

Med humor, nostalgi og enkle virkemidler formidler forestillingen historier og følelser om hvordan det er å miste noen.

Siden både Det norske teater og Samlaget (dessverre) befinner seg i hovedstaden og ikke her i vest, er det godt at Hordaland Teater ivaretar «målteater» i Bergen. Stykket «Goodbye-&farvel!» er oversatt fra dansk og forestillingen hadde urpremiere i Danmark i 2011, men er i tematikken tidløs og grenseløs.

«Han var vår beste ven. Vi tre var alltid saman. Det var alltid deg og meg og Nikolaj. Vi visste jo godt at han skulle dø.» Slik åpner forestillingen. De to skuespillerne, Espen Sandvik og Åsmund Brede Eike, står i svarte dresser med freshe, fargerike joggesko. Scenografien er en vegg av små lyskastere bakfra, lamper på sidene og en kasse på hjul på samme størrelse som en kiste.

De to skal fortelle historien om Nikolaj og hvordan tre ble to. De står med et mellomrom mellom seg på scenen, ofte gjennom hele forestillingen, så publikum også fysisk ser dette tomrommet han skapte. De skal formidle ulike historier om vennen og mimer læreren som lot seg sjarmere i møte med ham, og fotballtreneren som ble rasende da Nikolaj hadde kjørt tannkremtrikset på Norway Cup og den nakne jenten i hagen.

De sier at Nikolaj var den beste av dem og at han kunne komme unna med alt. De muntre historiene formidles med glede og entusiasme og tempoet er høyt. De sklir velfungerende inn og ut av rollene. Noen ganger er de bare fortellere og noen ganger inne i rollen med hud og hår. De kan si: «Så griner vi» kaldt. Så begynner de å grine så de rister. Det veksler mellom håp og optimisme til å innse at han kommer til å dø.

Overgangene er raske. Scenografien er svært virkningsfull og lyssettingen er også med på å fortelle historien. Skuespillerne er sjarmende og energiske, men virker tidvis litt overtent. Det kan være at det er premieren. Det er et veldig raskt tempo og overgangen til det alvorlige blir noen ganger litt for brå. Med ikke så høye stemmer og oppjassing tror jeg de komiske detaljene i teksten vil komme enda bedre til sin rett.

Forestillingens høydepunkt er nettopp en av disse helt-nedpå-scenene, der de skildrer familien til den avdøde. Jeg klarer heller ikke å bli helt klok på overgangene til musikalnumrene, der de synger og undrer på hvorfor det var nettopp Nikolaj som måtte dø, og det bryter med nærheten. Likevel: en svært morsom, tidvis rørende, ofte sjarmerende og sjarmende forestilling. CHARLOTTE MYRBRÅTEN

løst da studentene møttes til opptakworkshop denne uken, og løste oppgaven med å være et dyr de identifiserer seg med. Fra v: Karianne Jårvik og Anne Kristine Borgund Johannessen.

KAOSPILOT: The Hub-gründer Silje Grastveit skal være rådgiver gjennom den kreative prosessen som skal resultere i vannkunst-prosjektet som presenteres under Festspillene.

sessen seg bort fra den fysiske illusjonen av vann, til en mer abstrakt illusjon av vann.

De ender opp med å bare bruke ett av elementene de har

fått utdelt. Vasen, eller konkylien om du vil.

Når det senere på kvelden er deres tur til å presentere vernet sitt, står alle i lokalet i ring

og lytter til konkylien etter tur, mens de suggereres inn i følelsen av å være på en gyngende båt med vann på alle kanter, mens de tapper to fingre mot håndflaten. Det regner.

– Modig gjeng

Etterpå vanker det ros og applaus til alle de tre gruppene.

–Jeg ble imponert over måten studentene løste oppgavene på. Det var veldig spennende å følge med på hvordan ideene utviklet seg. Det var virkelig en modig og engasjert gjeng, og det blir ikke så lett å velge ut de fem som skal gå videre, sier Gripsrud i Festspillene.

Benedicte Clementsen, som er bachelorstudent ved Kunsthøgskolen, er lett rødkinnnet etter at studentene i fellesskap har avsluttet kvelden som stomporkester.

Hun er svært motivert til å lage kunstprosjekt for Festspillene.

– Dette prosjektet trigget meg av to grunner. Vann og organiske medier er noe jeg jobber med i mine egne kunstprosjekter, i tillegg er det interessant å skulle samarbeide med folk fra andre fagområder enn kunstfeltet, sier Clementsen.

Hun var innstilt på å bevege seg utenfor sin egen komfortsone denne kvelden.

– Siden det er noe jeg har så lyst til å være med på, går jeg inn i det med veldig åpent sinn, og forsøker å legge til side egne begrensninger. Når det virkelig gjelder, må man tillate seg å bli eksponert, sier hun.

I løpet av den kommende uken blir det endelig bestemt hvilke fem studenter som kan avduke sitt kunstprosjekt i slutten av mai.